Διατηρούσα μια κάπως θετική εικόνα για τον Nelsinho Piquet, έναν εκ των πρωταγωνιστώ ν του «crashgate» που σημάδεψε το Πρωτάθλημα του 2008 και κατ' επέκταση την ιστορία της Formula 1.

Θεωρούσα πως ήταν ένα, τροπόν τινά, θύμα της Πολιτικής που ορίζει τα πάντα την F1. Διάβασα, προχθές, κάποιες δηλώσεις του. Είπε: *«...κάποιος σαν τον Senna δεν θα κέρδιζε τίποτα στη σημερινή F1. Ήταν γρήγορος αλλά δεν είχε ταλέντο στους τεχνικούς και μηχανολογικούς όρους».*

Δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω πως έχει φτάσει σε αυτό το συμπέρασμα, μεταφέρω όμως αυτά που έχω κατά καιρούς διαβάσει επ' αυτού.

Οι μοτερίστες της Renault άκουγαν τις περιγραφές, τις παρατηρήσεις του Ayrton και ήταν σαν έβλεπαν τα print out των υπολογιστών τους! Θυμόταν απίθανες λεπτομέρειες από τους καυτούς γύρους των δοκιμών και κατακτούσε αμέσως τους μηχανικούς που εργάζονταν μαζί του. Ήταν τόσο συμβατός, τόσο άνετος με τα δύσκολα τούρμπο, σαν να τα επινόησαν, σαν να τα κατασκεύασαν μόνον για αυτόν.:

Οι Ιάπωνες της Honda τον ερωτεύθηκαν πάραυτα. Ήταν ο σαμουράι, ο καμικάζε, ο θεϊκός τους άνεμος. Ο τύπος που ονειρεύονται. Ο αποφασισμένος, που σαν γνήσιος απόγονος των πατεράδων τους έβγαινε στην πίστα να πετύχει τα αδύνατα. Τραβούσε από τον κινητήρα τους, την τελευταία υπομονάδα ισχύος, αφιέρωνε πολύ χρόνο στην μελέτη και στην επεξεργασία των στοιχείων. Δούλευε εξαντλητικά